

Vänerseglare

Det seglar uppå Vänern en skuta Västan-
bris, med last av rosig marmor allt ifrån Hälle-
kis. Det knakade i skrovet och taljorna de
slå och högt mot lavarts reling går böljorna de blå.

Kaptenen står på bryggan med väderbiten kind,
och rorsmans hår har bleknat i sol och nordanvind.
Utefter akterströmmen går röken från maskin,
där vita skummet kokar som fruktsaltsamarin.

Hallå du gamle sailor från Grums och Hammarön,
så såg du stormen köra i trav på Dalbosjön.
Och gick du med en jänta på krog i Vänersborg,
så fick du hennes hjärta som i en shoppingkorg.

Nu spränger vallmorozen sin knopp i Mellerud,
och dunig som ett svettragg står Otterbäckens brud.
På låringen om styrbord, där har du Kollandsö,
med lindar i olivgrönt och körsbärsträd av snö.

Du möts i svavelångor från Gruvöns pappersbruk,
när månen sköt till väders sin kopparröda buk.
Du känner Lurös bränning och Gullspångs ljumma kväll,
och hyran har du blötat på Åmåls stadshotell.

Häll upp i fajansmuggen en lång och bister sup,
och dröm dej vilda drömmar på femton famnars djup.
Snart ligger Nattens Drottning i stoftet för din fot,
och blir som kumminbrännvin och halländsk pepparrot.

Sjung hjärtats höga visa om storm och böljebrus,
om kortspel uti skansen i nätters sus och dus.
När spaderknekten stack som en finsk korvettmatros,
och hjärterdamen log, som en vaxad pappersros.

Du vet, att under kölen går döden som en ål,
och spanar efter byte ur tomma ögonhål
Men skutan dansar lustigt i kuling från sydväst,
i Säffle eller Glava, var ses vi väl härnäst?